

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Odjel za suzbijanje korupcije
i organiziranog kriminaliteta
Split, Gundulićeva 29a

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Splitu, Odjel za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, u vijeću sastavljenom od sudaca Tee Budimlić kao predsjednika vijeća, te Bruna Kleina i Marie Majić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Nade Šućur kao zapisničara, u kaznenom predmetu u povodu optužnice Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta pod poslovnim brojem KO-US-24/2025 od 20. svibnja 2025. protiv okrivljenih Mihaela Baruna, Mate Šukera, Tončija Barišića, Josipa Čubelića i Tomislava Šoljića zbog počinjenja kaznenog djela protiv pravosuđa i javnog reda iz članka 329. stavka 1. točki 3. u svezi s člankom 306. stavkom 1. te člankom 52. Kaznenog zakona, te protiv i Joze Čabraje iz članka 305. stavak 1. u svezi s člankom 52. Kaznenog zakona, odlučujući o prijedlozima za izdvajanje nezakonitih dokaza kao i osnovanosti optužnice na nejavnoj sjednici optužnog vijeća, održanoj 12. lipnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Na temelju čl. 351. u svezi s čl. 86. i čl.10. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/11 – odluka Ustavnog suda i 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26. – dalje: ZKP/08) odbijaju se prijedlozi okrivljenih Mihaela Baruna, Mate Šukera, Tončija Barišića i Josipa Čubelića za izdvajanjem iz spisa kao nezakonitih dokaza na kojima se temelji optužnica USKOK-a broj: KO-US-24/2025 od 20. svibnja 2025. pod brojevima:

-45. DVD sa sadržanom komunikacijom zabilježenom na serveru SkyECC-a dostavljenog Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, osnovom EIN-a upućenog Republici Francuskoj (list 344),

-46. DVD sa sadržanom komunikacijom zabilježenom na serveru ANOM-a dostavljenog Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu, osnovom Zamolnice za pružanjem međunarodne pravne pomoći upućene SAD-u (list 369),

-47. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-17 od 10. rujna 2024. o identifikaciji korisnika PIN oznake SVB5P8 (HUBLOT) (list 409-425),

- 65. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-6 od 18. rujna 2024. u svezi izvršene komparacije fotografija koje su slane putem PIN oznake SVB5P, sa servera SkyECC-a, sa fotografijom Mate Šukera (list 486),
- 81. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-26 od 10. rujna 2024. o identifikaciji korisnika PIN oznake 3HJAKA na serveru SkyECC-a (list 504-509),
- 87. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-6 od 18. rujna 2024. u svezi izvršene komparacije fotografija koje su slane putem PIN oznake 3HJAKA, sa servera SkyECC-a, sa fotografijom Tonća Barišića (list 515),
- 91. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-23 od 25. rujna 2024. u svezi izvršene komparacije fotografija koje su slane putem PIN oznake T1CAEW, sa servera SkyECC-a, sa fotografijom Tomislava Šoljića (list 525),
- 92. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-23 od 25. rujna 2024. u svezi izvršene usporedbe fotografija osobne iskaznice slane putem PIN oznake T1CAEW, sa servera SkyECC-a, sa podacima o osobnoj iskaznici za osobu Tomislav Šoljić (list 526),
- 93. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-20 od 26. rujna 2024. o identifikaciji korisnika PIN oznake 4R7UKF na serveru SkyECC-a (list 527-541),
- 101. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-29 od 10. rujna 2024. o identifikaciji korisnika PIN oznake WPF2YL na serveru SkyECC-a (list 561-565),
- 104. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-32 od 10. rujna 2024. o identifikaciji korisnika JID oznake „FEDFINGER“ i „DETAILDEPEND“ na serveru ANOM-a (list 568-575),
- 112. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, Službe općeg kriminaliteta, od 17. rujna 2024. o izvršenoj analizi lokacija zabilježenih za JID oznaku „FEDFINGER“ na serveru ANOM sa geografskim ispisom i tabelarnim prikazom lokacija (list 595-599),
- 113. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-6 od 9. rujna 2024. o izvršenom uvidu u Informacijski sustav MUP-a za evidenciju prekršaja za osobu Josipa Čubelića sa priložima u svezi evidentiranih prekršaja izdanim upozorenjem, i potvrdom o naplaćenju novčanoj kazni (list 600-602),
- 114. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, Službe općeg kriminaliteta, od 17. rujna 2024. o izvršenom uvidu u evidenciju legitimiranih osoba za Josipa Čubelića s podacima o provjeri identiteta (list 603-610),
- 115. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, Službe općeg kriminaliteta, od 17. rujna 2024. o izvršenom uvidu u evidenciju registriranih vozila za automobil marke Mercedes reg. oznaka ST 6131-Tsa ispisom podataka (list 611-614),
- 116. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-17 od 26. rujna 2024. o komunikaciji sadržanoj na serveru ANOM-a, odnoseće na inkriminirana kaznena djela, dostavljene u odnosu na korisnike JID oznaka „FEDFINGER“ i „DETAILDEPEND“, identificiranog korisnika Josipa Čubelića te „CUTBOW“ identificiranog korisnika Tonća Barišića, sa DVD-om (list 618-620) ,

- 117. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-17 od 25. rujna 2024. o komunikaciji sadržanoj na serveru SkyECC-a, odnoseće na inkriminirana kaznena djela, dostavljene u odnosu na korisnike PIN oznaka SVB5P8 identificiranog korisnika Mate Šukera, 4R7UKF identificiranog korisnika Mihaela Baruna, 3HJAKA identificiranog korisnika Tonća Barišića, T1CAEW identificiranog korisnika Tomislava Šoljića, WPF2YL identificiranog korisnika Tonija Vitaljića i 9GET18 NN korisnika sa DVD-om (list 621-624),
- 118. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-34 od 27. rujna 2024. o identifikaciji korisnika JID oznake „CUTBOW“ na serveru ANOM-a (list 625-630),
- 123. Izvješće PU splitsko-dalmatinske, Službe organiziranog kriminaliteta, od 19. rujna 2024. u svezi izvršene analize lokacije zabilježenih za JID oznaku „CUTBOW“ na serveru ANOM sa fotografijama katastarskih čestica i geografskog položaja adrese boravišta Tonća Barišića (list 638-640),
- 124. Ispis komunikacije sa servera SkyECC-a ostvarene između korisnika Mate Šukera (PIN oznaka SVB5P8) i Mihaela Baruna (PIN oznaka 4R7UKF) u razdoblju od 17. srpnja 2020. do 27. prosinca 2020. (list 644-1034),
- 125. Ispis komunikacije sa servera SkyECC-a ostvarene između korisnika Tonća Barišića (PIN oznaka 3HJAKA) i Tomislava Šoljića (PIN oznaka T1CAEW) u razdoblju od 21. prosinca 2020. do 8. ožujka 2021. (list 1035-1072),
- 126. Ispis komunikacije sa servera SkyECC-a ostvarene između korisnika Tomislava Šoljića (PIN oznaka T1CAEW) i nepoznatog korisnika PIN oznake 9GET18 u razdoblju od 22. prosinca 2020. do 8. ožujka 2021. (list 1073-1123),
- 127. Ispis komunikacije sa servera SkyECC-a ostvarene između korisnika Tomislava Šoljića (PIN oznaka T1CAEW) i nepoznatog korisnika PIN oznake NKBBN9 u razdoblju od 24. prosinca 2020. do 8. ožujka 2021. (list 1124-1141),
- 128. Ispis komunikacije sa servera SkyECC-a ostvarene između korisnika Tomislava Šoljića (PIN oznaka T1CAEW) i nepoznatog korisnika PIN oznake UMO4EA u razdoblju od 22. prosinca 2020. do 8. ožujka 2021. (list 1142-1197).

II. Na temelju čl. 354. st. 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/11 – odluka Ustavnog suda i 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25. i 14/26. – dalje: ZKP/08) potvrđuje se kao osnovana optužnica Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta pod poslovnim brojem KO-US-24/2025 od 20. svibnja 2025. protiv okrivljenih Mihaela Baruna, Mate Šukera, Tonćija Barišića, Josipa Čubelića i Tomislava Šoljića zbog počinjenja kaznenog djela protiv pravosuđa i javnog reda - sprječavanja dokazivanja u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. stavka 1. točki 3. u svezi s člankom 306. stavkom 1. te člankom 52. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 329. stavku 1. točki 3. u svezi s člankom 52. stavkom 5. Kaznenog zakona, te protiv okrivljenog Joze Čabraje zbog kaznenog djela protiv pravosuđa - davanja lažnog iskaza iz članka 305. stavak 1. u svezi s člankom 52. Kaznenog zakona.

III. Na temelju čl.354. stavak 1. u vezi sa člankom 402. st. 3. ZKP/08 okrivljenom Tomislavu Šoljiću će se suditi u odsutnosti.

Obrazloženje

1. Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje u tekstu: USKOK) podigao je pred ovim sudom optužnicu broj: KO-US-24/2025 od 20. svibnja 2025. protiv okrivljenih Mihaela Baruna, Mate Šukera, Tončija Barišića, Josipa Čubelića i Tomislava Šoljića zbog počinjenja kaznenog djela protiv pravosuđa i javnog reda - sprječavanja dokazivanja u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. stavka 1. točki 3. u svezi s člankom 306. stavkom 1. te člankom 52. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 329. stavku 1. točki 3. u svezi s člankom 52. stavkom 5. Kaznenog zakona, te protiv okrivljenog Joze Čabraje zbog kaznenog djela protiv pravosuđa - davanja lažnog iskaza iz članka 305. stavak 1. u svezi s člankom 52. Kaznenog zakona.

1.2. Okrivljenici i njihovi branitelji uredno su zaprimili optužnicu s poukama o pravima, te su okrivljenici Mihael Barun, Mate Šuker, Tonči Barišić i Josip Čubelić pravodobno po braniteljima dostavili odgovore na optužnicu u kojima su osim očitovanja o osnovanosti optužnice istakli i obrazložili prijedloge za izdvajanjem nezakonitih dokaza.

2. Tako je okrivljeni Mihael Barun po branitelju Borisu Miloševiću u odgovoru na optužnicu podnesenom 18. lipnja 2025. naveo da su ključni dokazi na kojima se optužnica temelji nezakoniti dokazi jer su pribavljeni provođenjem masovnog nadzora SKY ECC komunikacije i ANOM od strane druge države, što naše pravo ne poznaje u smislu zakonitog pribavljanja dokaza, niti je takvo postupanje u skladu sa čl.332. ZKP-a, stoga su nezakoniti i svi ostali dokazi do kojih se došlo naknadno na temelju tako nezakonitih dokaza te na takvim dokazima sud može temeljiti presudu ukoliko u spisu nema drugih konkretnih dokaza koji bi potkrijepili sadržaj poruka, dakle ako mobilni uređaj nije pronađen kod okrivljenika, nije pronađena droga i slično o čemu je donesena i odluka Suda EU u Luksemburgu C-670/22 od 30.04.2024., te nizozemskog suda u Overijsselu od 04.07.2024.g. i Gelderlandu od 24.04.2024.

2.1. U odnosu na osnovanost optužnice, u odgovoru na optužnicu okrivljeni Barun navodi da nema dokaza da je on uopće sudjelovao u komunikaciji preko kriptiranih mobitela jer to što optužba tvrdi kako se iza nadimka Mile nalazi upravo prvookrivljeni nije nikakav dokaz već proizvoljni zaključak. Nadalje, prema optužnici proizlazi da je od okrivljenika oduzeto sedam mobitela čije vještačenje nije dalo nikakva rezultata pa je po stavu obrane dokazni materijal koji optužnica nudi ostao na nivou osnova sumnje dostatnog za otvaranje istrage ali ne i za potvrđivanje ovakve optužnice a kamoli za donošenje osuđujuće presude. Radi navedenog obrana predlaže nakon izdvajanja nezakonitih dokaza obustaviti postupak protiv okrivljenika.

3. Okrivljeni Mate Šuker je po branitelju Vinku Gulišiji u odgovoru na optužnicu od 11. lipnja 2025., naveo da je bitan dio dokaza na kojima se temelji optužnica nastao kao rezultat dešifriranja razgovora obavljenih preko šifriranih platformi ANOM i SKY, a po mišljenju obrane svi dokazi pribavljeni na taj način su nezakoniti dokazi i ne mogu predstavljati procesno gradivo na kojem bi se mogla temeljiti osuđujuća odluka, pa prije donošenja odluke o osnovanosti optužnice te dokaze treba izdvojiti iz spisa kao nezakonite dokaze i tek onda odlučiti o utemeljenosti i potvrđivanju optužnice. Navedeni dokazi su prikupljeni masovnim presretanjem komunikacije svih korisnika određene kriptirane mreže što je u suprotnosti je sa hrvatskim kaznenim

zakonodavstvom koje poznaje posebne mjere samo prema određenim osobama za koje postoji osnovana sumnja da su počinili određena kaznena djela. Prikrivene mjere nadzora kriptiranih podataka predstavljaju značajno zadiranje u temeljna prava i slobode građana, stoga određivanje takvih mjera mora biti utemeljeno i dobro obrazloženo i ne smije narušavati načelo pravičnosti postupanja prema okrivljeniku. Ništa od navedenih načela i procesnih jamstava nije respektirano prilikom masovnog praćenja komunikacija sa kriptiranih mreža a hrvatsko kazneno pravo ne poznaje institut masovnog nadziranja.

3.1. Osim toga, dvojben je i način na koji su presretane i dekriptirane informacije, a koji hrvatskim tijelima nije poznat, dvojbeno je koji su alati korišteni za presretanje i jesu li ti alati dopušteni u Republici Hrvatskoj, a upitno je i tajno instaliranje alata za dekriptiranje podataka u posebno kriptirane uređaje ili server (poslužitelja) jer uporaba tih alata nije precizirana u hrvatskom pravu kao ni u pravu EU. Ništa od tih podataka nije dostupno obrani i time je povrijeđeno pravo na obranu. Kod aplikacije ANOM zaobišao je FBI pravne propise jer u toj zemlji nije dozvoljeno masovno presretanje komunikacija pa je server postavio u „treću zemlju“ i u toj zemlji ishodio EIN za presretanje komunikacija. Podaci koji su u tom slučaju pribavljeni predstavljaju nezakonite dokaze jer SAD osim podataka o nadziranju osoba nije želio dostaviti dodatne podatke i materijalne dokaze, niti je želio otkriti o kojoj se „trećoj zemlji“ članici EU radi, kao ni sadržaj i trajanje EIN temeljem kojeg su podaci pribavljeni. Nesporno je kako takav način prikupljanja podataka bitno otežava pravo na obranu obzirom da je nemoguće utvrditi je li prikupljanje podataka bilo zakonito i temeljem valjanog EIN-a. Kad nadzora platforme ANOM također su nadzirani svi korisnici i radilo se o masovnom nadziranju.

3.2. Osim dekriptiranih poruka nema drugih materijalnih dokaza o počinjenju kaznenog djela koje se okrivljeniku Mati Šukeru i drugim okrivljenicima stavlja na teret. Prema europskoj sudskoj praksi ako u državi o čijim se građanima radi ne postoji adekvatan pravni lijek protiv europskog istražnog naloga tada se u toj državi taj nalog kao i dokazi prikupljeni takvim nalogom ne mogu primijeniti. Nadležno tijelo Republike Hrvatske nije bilo obaviješteno da su nadzoru bile podvrgnute osobe koje su se u trenutku nadzora nalazile na teritoriju Republike Hrvatske čime je postupljeno suprotno Direktivi EU 2014/41/EU, a domaće tijelo onemogućeno je u obavljanju zadaće koja proizlazi iz Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama EU. Kako neobavješćavanje onemogućava poduzimanje bilo kakvih mjera od strane države čiji su građani bili predmet nadziranja, a posebno poduzimanje mjera za zaštitu vlastitih građana u istragama stranih tijela kaznenog progona to predstavlja ozbiljno kršenje temeljnih načela domaćeg pravnog poretka i osnovu za zabranu korištenja tako pribavljenih dokaza u nacionalnim postupcima. Izdavanje EIN od strane hrvatskog pravosudnog tijela uslijedilo je tek nakon što su dokazne radnje provedene sukladno pravu države izvršiteljice, a hrvatsko pravosudno tijelo zahtijevalo je pribavljanje dokaza koji se po hrvatskom pravu uopće ne bi mogao pribaviti. Kako prema zakonodavstvu Republike Hrvatske nije dopušteno pribavljanje dokaza masovnim nadziranjem, stoga uvoz dokaza već izvedenih u inozemstvu putem posebnih tajnih mjera ne može biti opravdan samo naknadnim izdavanjem EIN nego mora takva radnja poduzeta u inozemstvu biti vjerodostojna i u domaćem pravu, te podvrgnuta procesu dopustivosti od strane domaćeg nadležnog tijela. Prilikom odlučivanja o zakonitosti dokaza pribavljenih putem pravosudne suradnje u kaznenim stvarima sa državama članicama EU nadležni sud treba ocijeniti jesu li dokazi pribavljeni na način koji je u

suprotnosti sa temeljnim načelima domaćeg kaznenog zakonodavstva i na koji način se uporaba tako pribavljenog dokaza u kaznenom postupku odražava na pravo obrane i pravičnost postupka, a takva odluka nadležnog suda u konkretnom predmetu nije donesena.

3.3. U odnosu a osnovanost optužnice, okrivljeni Mate Šuker u bitnom navodi da nije imao nikakav motiv za počinjenje djela koje mu se stavlja na teret, a niti je imao potrebu utjecati na okrivljenog Čabraju kako bi promijenio iskaz, a sve obzirom da su svi dokazi i iskazi svjedoka ukazivali kako nije bio ni počinitelj ni supočinitelj kaznenog djela počinjenog na štetu Maria Boljata. Čitavo vrijeme trajanja postupka okrivljenik Josip Čabraja je dajući različite iskaze pokušavao sebi ishoditi što povoljniju poziciju kako bi si olakšao kaznenu odgovornost zbog dokaza da je prvi pucao u okrivljenike odnosno konkretno u okrivljenog Matu Šukera. U svojoj obranu u kaznenom postupku pod brojem K-9/21 detaljno je opisao što se kritične prigode događalo, te nije imao razloga nagovarati okrivljenog Čabraju na lažno svjedočenje, a jedino ga je mogao nagovarati da za promjenu govori istinu odnosno da pred nadležnim sudom istinito iskazuje. Osim toga, nema nijednog dokaza koji bi ukazivao da je okrivljenik sudjelovao u bilo kakvim aktivnostima usmjerenim na nagovaranje okrivljenog Čabraje na davanje lažnog iskaza, a transkripti razgovora između okrivljenika pogrešno se tumače i sami po sebi ne mogu se shvatiti kao dokaz počinjenja djela koje se okrivljenom Šukeru stavlja na teret. Koliko je konstrukcija neutemeljena pokazuje činjenica kako nema nijednog dokaza da je okrivljeni Čabraja primio bilo kakav iznos ili vozilo kako bi promijenio iskaz, a nejasno je kako je utvrđeno da je primio baš 10.000,00 eura kada se u pobijanom rješenju na jednom mjestu spominje 3.500,00 eura, na drugom mjestu 10.000,00 eura, a na trećem 100.000,00 eura. Okrivljeni Mate Šuker je u vrijeme za koje se tvrdi da je vrijeme počinjenja djela bio u zatvoru u kojem svakako nije mogao imati kriptirani mobitel, a sve da je taj kriptirani mobitel bio u zatvoru jasno je kako se u to vrijeme u ćelijama nalazilo sedam do osam osoba, pa je nejasno kako je utvrđeno da se kriptiranim telefonom služio upravo Mate Šuker, te kako bi se pred toliko osoba okrivljenik služio kriptiranim mobitelom uz rizik da za takvu činjenicu sazna zatvorska uprava.

3.4. Kako činjenični opis djela koje mu se stavlja na teret ne proizlazi iz prikupljenih dokaza, odnosno kako nema dovoljno dokaza da je osnovano sumnjiv za djelo koje je predmet optužbe, te da je proturječje između prikupljenih dokaza očito takvo da bi na raspravi izricanje osuđujuće presude bilo nemoguće, stoga predlaže ukinuti pobijano "rješenje Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta o provođenju istrage. broj Kis - US -49/2024 od 30. rujna 2024."

4. Okrivljeni Tonći Barišić je po branitelju Željku Gulišiji u odgovoru na optužnicu od 10. lipnja 2025. je također predložio izdvajanje kao nezakonitih dokaza koji su pribavljeni provođenjem masovnog nadzora SKY ECC komunikacije i ANOM komunikacije s istom argumentacijom kao i branitelj okrivljenog Mate Šukera, stoga se ista neće ponovno iznositi, s time da je on predložio izdvojiti iz spisa kao nezakonite dokaze one navedene u optužnici pod brojevima 45 do 47, 65, 81, 87, 91 do 93, 101, 104, 112 do 118 i 123 do 128. Nadalje, u odgovoru se navodi da okrivljeni Barišić nije imao nikakav motiv za počinjenje djela koje mu se stavlja na teret, a niti je imao potrebu utjecati na okrivljenog Čabraju kako bi promijenio iskaz, a sve obzirom da su svi dokazi i iskazi svjedoka ukazivali kako nije bio ni počinitelj ni supočinitelj kaznenog djela počinjenog na štetu Maria Boljata, niti postoji ijedan dokaz koji bi ukazivao da je

okrivljenik sudjelovao u bilo kakvim aktivnostima usmjerenim na nagovaranje okrivljenog Čabraja na davanje lažnog iskaza, a transkripti razgovora između okrivljenika pogrešno se tumače i sami po sebi ne mogu se shvatiti kao dokaz počinjenja djela koje se okrivljenom Barišiću stavlja na teret. Koliko je konstrukcija pobijanog rješenja neutemeljena pokazuje činjenica kako nema nijednog dokaza da je okrivljeni Čabraja primio bilo kakav iznos ili vozilo kako bi promijenio iskaz, a nejasno je kako je utvrđeno da je primio baš 10.000,00 eura kada se u pobijanom rješenju na jednom mjestu spominje 3.500,00 eura, na drugom mjestu 10.000,00 eura, a na trećem 100.000,00 eura. Stoga obrana smatra kako u konkretnom slučaju nije utvrđeno postojanje osnovane sumnje da bi okrivljenik Tonči Barišić počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret posebice jer je nejasno za koji je točno od više različitih iskaza koji je dao Jozo Čabraja traženo da izmjeni iskaz i odnosi li se to samo na one iskaze koji ne odgovaraju konstrukciji koju je stvorilo državno odvjetništvo. Upitno je i kako optužba zna, a kada bi čitava konstrukcija i bila istinita, da okrivljenici nisu kontaktirali sa okrivljenim Čabrijom kako bi bili sigurni da će na sudu konačno govoriti istinu. Optužnica se podiže kada je utvrđena visoka razina osnovane sumnje da je okrivljenik počinio utuženo kazneno djelo, a što u konkretnom predmetu nije slučaj, pa je jasno da iz predloženih dokaza ne proizlazi činjenično stanje i pravno označenje opisano u optužnici, stoga predlaže obustaviti postupak protiv okrivljenika Tonča Barišića.

5. Okrivljeni Josip Čubelić je po branitelju Marinu Radiću u odgovoru na optužnicu od 10. lipnja 2025. kao i okrivljenici Mate Šuker i Tonči Barišić predložio kao nezakonite dokaze izdvojiti dokaze pribavljene provođenjem masovnog nadzora SKY ECC komunikacije i ANOM, odnosno dokaze navedene u optužnici pod brojevima 45 do 47, 65, 81, 87, 91 do 93, 101, 104, 112 do 118 i 123 do 128. Nadalje, u odgovoru se navodi da nema nijednog dokaza koji bi ukazivao da je okrivljenik Josip Čubelić sudjelovao u bilo kakvim aktivnostima usmjerenim na nagovaranje okrivljenog Čabraja na davanje lažnog iskaza, a transkripti razgovora između okrivljenika pogrešno se tumače u optužnici i sami po sebi ne mogu se shvatiti kao dokaz počinjenja djela koje se okrivljenom stavlja na teret. Obrana stoga smatra kako u konkretnom slučaju nije utvrđeno postojanje osnovane sumnje da bi okrivljenik Josip Čubelić počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, pa kako je jasno da iz predloženih dokaza ne proizlazi činjenično stanje i pravno označenje opisano u optužnici, predlaže se obustaviti postupak protiv okrivljenika Josipa Čubelića.

6. Okrivljenici Tomislav Šoljić i Jozo Čabraja, kao ni njihovi branitelji Milko Križanović i Gordan Preglej nisu dostavili odgovor na optužnicu, niti prijedlog za izdvajanjem nezakonitih dokaza.

7. Na temelju članka 348. stavka 2. ZKP/08 dana 12. lipnja 2026. je održana sjednica optužnog vijeća bez sudjelovanja stranaka, sve sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine 13/2026 od 6. veljače 2026.) koji je stupio na snagu 14. veljače 2026.

7.1. Naime, člankom 348. stavkom 2. ZKP/08 propisano je da optužno vijeće ispituje optužnicu bez pozivanja stranaka, osim ako prije početka sjednice zaprimi izjavu za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka ili ako je potrebno provesti prethodno suđenje o zakonitosti dokaza, odnosno, kao što je to određeno člankom

351. stavak 2. ZKP/08., ako je za odluku o zakonitosti pojedinog dokaza potrebno izvođenje dodatnih dokaza.

7.2. S obzirom da su okrivljenici Mihael Barun, Mate Šuker, Tonći Barišić i Josip Čubelić uz odgovore na optužnicu stavili i prijedloge za izdvajanjem nezakonitih dokaza, na sjednici optužnog vijeća, prije odlučivanja o osnovanosti optužnice, vijeće je prvo razmatralo prijedloge za izdvajanjem dokaza iz optužnice te je ispitalo sve tvrdnje i prijedloge koje su okrivljenici iznijeli u svojim odgovorima na optužnicu, nakon čega je ocijenilo da za odluku o zakonitosti dokaza nije potrebno pribavljanje niti izvođenje dodatnih dokaza, odnosno da nije potrebno provođenje prethodnog suđenja o zakonitosti dokaza i da je za donošenje odluke dostatna dokumentacija koja prileži spisu predmeta.

U odnosu na prijedlog za izdvajanjem nezakonitih digitalnih dokaza pribavljenih s internetskih platformi Sky ECC i ANOM

7.3. S obzirom da se prijedlozi obrana svih okrivljenika koji su tražili izdvajanje nezakonitih dokaza temelje na istovjetnoj argumentaciji, to ih je optužno vijeće razmatralo i analiziralo kao jedan jer su svi prvenstveno osporavali dokaze koji u naravi predstavljaju digitalne dokaze o ostvarenoj komunikaciji na serveru internetskih platformama Sky ECC i ANOM (dokazi pod točkama 45. i 46.), te njihovo korištenje u ovom kaznenom postupku, ističući da je ključno pitanje načina pribavljanja i prenošenja takvog komunikacijskog materijala u Republiku Hrvatsku koji su pribavljeni masovnim presretanjem, ali i pitanje autentičnosti i cjelovitosti tako prenesenog materijala te identifikacije korisnika te su nastavno na temelju doktrine „plodova otrovane voćke“, predlagali da se zbog nezakonitosti ovih dokaza izdvoje i svi drugi dokazi koji su proizašli iz tih nezakonitih dokaza, i to dokazi označeni pod točkama 47, 65, 81, 87, 91 do 93, 101, 104, 112 do 118 i 123 do 128.

7.4. Prvo treba navesti da se sudske odluke ne mogu temeljiti na dokazima pribavljenim na nezakonit način, a to su prema odredbi članka 10. stavka 2. ZKP/08, važećeg u vrijeme pribavljanja ovih dokaza, bili dokazi pribavljeni kršenjem Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom propisane zabrane mučenja, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja (točka 1.), pribavljeni povredom Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom zajamčenih prava obrane, prava na ugled i čast te prava na nepovredivost osobnog i obiteljskog života, osim u postupku za teške oblike kaznenih djela iz nadležnosti županijskog suda kod kojih interes kaznenog progona i kažnjavanje počinitelja preteže nad povredom prava (točka 2.), dokazi, koji su pribavljeni povredom odredaba kaznenog postupka i koji su izričiti predviđeni ZKP/08. (točka 3), dok je točkom 4. propisano i da su nezakoniti i dokazi za koje se saznalo iz nezakonitih dokaza.

7.4.1. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine 13/26) izmijenjena je odredba članka 10. stavka 2. točka 2. na način da je određeno da su nezakoniti dokazi koji su pribavljeni povredom Ustavom zakonom ili međunarodnim pravom zajamčenih prava obrane te prava na nepovredivost osobnog i obiteljskog života, kada to sud utvrdi posebnom ocjenom razmjera između javnog probitka kaznenog progona i zaštite prava pojedinca, težine kaznenog djela, težine povrede temeljnog ljudskog prava i mogućnosti njezina otklanjanja, prirode mjere kojom je to pravo povrijeđeno, privole osobe čije je pravo povrijeđeno te drugih

okolnosti, kao i odredba članka 10. stavka 2. točka 4. ZKP/08 na način da su nezakoniti dokazi i dokazi za koje se saznalo iz nezakonitih dokaza, osim ako su se mogli pribaviti na drugi zakonit način, uz ograničenje da se sudska odluka ne može se temeljiti isključivo na dokazu za koji je sud primjenom stavka 2. točke 2. ovoga članka utvrdio da je zakonit dokaz (članak 10. stavak 3. ZKP/08).

7.5. Nakon razmatranja spisa predmeta, navoda iz odgovora, optužno vijeće je razmatranjem naprijed citiranih, od strane obrana okrivljenika osporavanih dokaza, priloženih spisu, a uzevši u obzir naprijed citirane odredbe čl. 10. st. 1. i st. 2. toč. 1., toč. 2., toč. 3. i toč. 4. ZKP/08, ocijenilo da ne postoji niti jedan od izričitih zakonskih razloga koji bi ovakve dokaze činio nezakonitim dokazima, te da su prijedlozi okrivljenika za izdvajanjem neosnovani, pa je odlučeno kao u izreci rješenja pod točkom I. izreke.

7.6. Kako su osporeni dokazi pribavljeni izvan Republike Hrvatske u koju su preneseni na temelju EIN-a i putem međunarodne pravne pomoći iz SAD-a, a nema govora o tome da bi oni bili pribavljeni mučenjem ili nečovječnim ili ponižavajućim postupanjem, stoga je tvrdnje o nezakonitosti dokaza trebalo ocijeniti u okviru odredbe članka 10. stavka 2. točke 2. ZKP/08. te u okviru prava Unije, u skladu s načelima ekvivalentnosti i djelotvornosti, i u smislu odredbe članka 10. stavka 2. točke 3. i 4. ZKP/08.

8. Naime, nedvojbeno je da je Županijsko državno odvjetništvo u Splitu u okviru međunarodne pravne pomoći na temelju europskog istražnog naloga (dalje, EIN) broj Kmp-DO-49/2023 od 21. kolovoza 2023. pribavilo sadržaj komunikacije zabilježene na serveru platforme za kriptiranu komunikaciju SkyECC, za PIN oznake SVB5P8, 4R7UKF, 9GET18, T1CAEW, 3HJAKA i WPF2YL, dok je zamolnicom broj Kmp-DO-50/2023 od 23. kolovoza 2023. pribavilo sadržaj komunikacije zabilježen na serveru platforme za kriptiranu komunikaciju ANOM u odnosu na JID profile „fifinger“, „detaildepend“, „cutbow“ i dr. koji su kao dokazi označeni pod brojevima 45. i 46.

8.1. Platformu za kriptiranu komunikaciju ANOM razvio je američki Savezni ured za istrage (eng. Federal Bureau of Investigation, dalje FBI) u sklopu operacije "Trojanski štit" koja je provedena u skladu sa uvjetima i formalnim zahtjevima utvrđenima u njihovom nacionalnom zakonodavstvu i bila usmjerena protiv međunarodnih organiziranih zločinačkih skupina. U dopisu nadležnog pravosudnog tijela Sjedinjenih Američkih Država koji prileži spisu, navedeno je da je tehnika pomoću koje je u sklopu operacije "Trojanski štit" preuzeta kontrola nad platformom ANOM bila zakonita po zakonima Sjedinjenih Američkih Država i po zakonima zemlje u kojoj joj je omogućen "hosting" (tj. zemlje u kojoj se nalazio server za kriptiranu komunikaciju ANOM), za koju zemlju se navodi da se radi o državi članici Europske unije, koja je koristila svoje vlastite (nacionalne) pravne postupke za pribavljanje sudske odluke kojim se odobrava kopiranje podataka s platforme ANOM i koja država je navedene podatke dostavila Sjedinjenim Američkim Državama putem međunarodne pravne pomoći, pa Sjedinjene Američke Države tako dostavljene podatke o komunikaciji mogu zakonito koristiti. Isto tako, nadležno pravosudno tijelo Sjedinjenih Američkih Država je navelo kako su navedeni računalni podaci pribavljeni putem međunarodne pravne pomoći od neimenovane države članice Europske unije koja je za pribavljanje tih podataka imala odgovarajući sudske nalog, pa da je prikupljanje podataka bilo zakonito na teritoriju te neimenovane države članice Europske unije. Za postupanje i donesene odluke te države članice EU vrijedi i načelo uzajamnog priznanja za radnje koje su nadležna

pravosudna tijela te države članice Europske unije samostalno poduzela sukladno svom nacionalnom postupovnom pravu, koje načelo počiva na uzajamnom povjerenju država članica da su njihovi nacionalni pravni sustavi u stanju pružiti jednakovrijednu i djelotvornu zaštitu priznatih temeljnih prava na razini Europske unije, a posebice prava priznatih u Povelji o ljudskim pravima, zbog čega se i načelno pretpostavlja da sve druge države članice poštuju pravo Europske unije, a posebice temeljna prava priznata pravnom stečevinom.

8.2. U odnosu na informaciju o tome o kojoj se državi članici Europske unije radilo, nadležno pravosudno tijelo Sjedinjenih Američkih Država navelo je da tu informaciju nisu u mogućnosti dostaviti jer je država članica Europske unije od koje su ti podaci putem međunarodne pravne pomoći dostavljeni Sjedinjenim Američkim Državama zatražila da se taj podatak ne otkriva trećim stranama. Dakle, SAD je te podatke pribavila koristeći međunarodnu pravnu pomoć od države članice Europske unije koja je za kopiranje podataka s platforme za kriptiranu komunikaciju ANOM koristila svoje vlastite (nacionalne) pravne postupke i u tom pogledu ishodila odgovarajući sudski nalog. Načelo uzajamnog priznanja, koje obilježava europsko pravo, počiva na uzajamnom povjerenju država članica da su njihovi nacionalni pravni sustavi u stanju pružiti jednakovrijednu i djelotvornu zaštitu priznatih temeljnih prava na razini Europske unije, a posebice prava priznatih u Povelji o ljudskim pravima, zbog čega se i načelno pretpostavlja da sve druge države članice poštuju pravo Europske unije, a posebice temeljna prava priznata pravnom stečevinom. U situaciji kada nadležno pravosudno tijelo Republike Hrvatske, za potrebe provođenja kaznenog postupka u Republici Hrvatskoj, temeljem međunarodne pravne pomoći od nadležnog pravosudnog tijela Sjedinjenih Američkih Država sukladno odredbi članka 23., članka 25. stavka 1. i članka 27. Europske Konvencije o kibernetičkom kriminalu iz 2001., zatražilo, a potom i zaprimilo materijalne dokaze (računalne podatke) koji se već tada nalaze u posjedu države izvršiteljice i prikupljeni su od strane treće države članice Europske unije koja je za prikupljanje tih podataka provela sve potrebne postupke propisane svojim nacionalnim pravom, za korištenje navedenih računalnih podataka, tj. komunikacije okrivljenika putem servera za kriptiranu komunikaciju ANOM, kao dokaza u postupku nije uopće niti potrebno razmatrati da li bi usporediva dokazna radnja mogla pod istim uvjetima biti provedena sukladno domaćem postupovnom pravu jer se radi o dokaznom materijalu koji je pribavljen putem međunarodne pravne pomoći i već iz navedenog načina prikupljanja, poštujući načelo uzajamnog priznanja odluka, proizlazi da se radi o zakonitim dokazima.

8.2.1. U odnosu na pitanje autentičnosti i cjelovitost računalnih podataka koji su dostavljeni od strane nadležnog pravosudnog tijela Sjedinjenih Američkih Država, jasno proizlazi da su računalni podaci o komunikaciji putem aplikacije za kriptiranu komunikaciju ANOM bili pohranjeni na serveru na način na koji se navedeni podaci i uobičajeno pohranjuju na serveru, od kuda su preneseni računalno, koji način prijenosa sam po sebi jasno govori u prilog zaključka o autentičnosti i cjelovitosti dostavljenih podataka, koji su i u konačnici dostavljeni u elektroničkom obliku, te se nalaze u spisu predmeta. Nadalje, jasno proizlazi da su inicijalna saznanja o postojanju platforme za kriptiranu komunikaciju ANOM redarstvena tijela Republike Hrvatske zadobila putem međunarodne policijske suradnje kao zakonitog i uobičajenog načina razmjene informacija između policijskih agencija, nakon čega je policijskim službenicima omogućen pristup prikupljenim računalnim podacima za potrebe provođenja kriminalističkih istraživanja.

8.3. Što se tiče dokaza prikupljenih s platforme Sky ECC, iste je pribavljao zajednički istražni tim u sastavu Republike Francuske, Kraljevine Belgije i Kraljevine Nizozemske, te su odobrenja, nalozi i molbe izdani prema pružatelju usluga smještaja informacija korisnika Sky ECC aplikacije (serveru) i to stoga što su postojale osnove sumnje da se osobe, u odnosu na koje je istraživanje bilo u tijeku, bave kriminalnom djelatnošću koristili kriptirane telefone i tu aplikaciju koja im neometano omogućava bavljenje kriminalnom aktivnošću za počinjenje kaznenih djela, kao i povredu zakonodavstva na području kriptologije, pa je očito da su te zemlje za svoje potrebe pribavljale dokaze primjenom posebnih dokaznih radnji koje se mogu opravdati u navedena tri pravosudna sustava. Serveri za SkyECC komunikaciju locirani su u Roubaixu u Republici Francuskoj pa se radi o dokazima koje je pribavilo pravosudno tijelo Republike Francuske, države članice Europske unije. Francuska pravosudna tijela su po ovlaštenom sucu izdala naredbu da se sa Sky ECC servera ekstrahiraju podaci u okviru vlastite istrage, a potom su iste prenijeli i dostavili udovoljavajući EIN. Dakle, u konkretnom slučaju radilo o pribavljanju dokaza prema odredbama francuskog prava i prenošenju potom tih dokaza u ovaj kazneni postupak na temelju prava Europske unije, prvenstveno Direktive o EIN-u i Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenima stvarima s državama članica Europske unije („Narodne novine“, broj: 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19, 141/20 i 18/24, u daljnjem tekstu ZPSKS).

8.4. U odnosu na članak 6. stavak 1. a) Direktive o EIN-u, imajući u vidu ozbiljnost i težinu kaznenih djela koja su bila predmetom istrage, kao i interes javnosti i probitke kaznenog postupka, pitanje potrebe i proporcionalnosti svrsi postupka nije upitno, pa je ovaj konkretan uvjet zadovoljen. Za ispunjenje uvjeta iz članka 6. stavka 1. točke b) Direktive o EIN-u, po ocjeni ovog vijeća, potrebno je utvrditi postoji li u nacionalnom zakonodavstvu Republike Hrvatske mogućnost prenošenja dokaza pribavljenih u jednom kaznenom postupku, u drugi kazneni postupak te njihovog korištenja u tom drugom kaznenom postupku. Uzimajući u obzir odredbu članka 335. stavka 6. ZKP/08. koja određuje da će se, ako se prilikom poduzimanja posebnih dokaznih radnji iz članka 332. stavka 1. ZKP/08. zabilježe podaci i obavijesti koji upućuju na neko drugo kazneno djelo i počinitelja iz članka 334. ZKP/08., taj dio snimke prepisati i dostaviti državom odvjetniku te se može upotrijebiti kao dokaz u postupku za to drugo kazneno djelo, nedvojbeno je da se u konkretnom slučaju ne radi o situaciji da bi nadležna tijela stranih država provela kaznenu istragu na području Republike Hrvatske već je USKOK protiv okrivljenika 30. rujna 2024. pokrenuo istragu zbog kaznenog djela sprječavanja dokazivanja u sastavu zločinačkog udruženja i davanja lažnog iskaza na temelju već postojećih dokaza koje je druga država članica pribavila u sklopu svoje domaće istrage, te koje su im nadležna tijela stranih država dostavila u okviru pružanja međunarodne pravne pomoći, a koji institut poznaje i hrvatsko procesno pravo.

8.5. Isto tako, hrvatsko kazneno pravo ne poznaje izričita ograničenja upotrebe podataka dobivenih putem međunarodne pravne pomoći, pa tako niti dokaza koji se odnose na kriptiranu komunikaciju posredstvom za to predviđene platforme, stoga obrana okrivljenika nije dovela u pitanje samu pravilnost i zakonitost izdavanja EIN-a od strane nadležnog državnog odvjetnika odnosno u postupku međunarodne pravne pomoći u okviru kojega je došlo do prijenosa dokaza koji su bili u posjedu nadležnih tijela kaznenog progona u naprijed navedenim državama, a suradnja u kaznenim stvarima proizlazi iz načela uzajamnog priznavanja odnosno konkretno iz čl. 82. Ugovora o funkcioniranju Europske Unije. U svezi naprijed navedenog ukazuje se na

činjenicu da prema čl. 141. Ustava Republike Hrvatske međunarodni ugovori koji su na snazi čine dio unutarnjeg pravnog poretka te da su po svojoj pravnoj snazi iznad zakona.

9. Kako su do navedenih dokaza čije izdvajanje obrana traži, došla nadležna tijela kaznenog progona u drugoj državi (Republika Francuska i SAD) u vlastitoj istrazi zbog osnova sumnje na počinjenja kaznenih djela te poštujući svoje nacionalne pravne postupke, njihova istraga nije provedena na zahtjev nadležnih tijela kaznenog progona Republike Hrvatske na temelju odredbi ZKP/08, već su te države prikupljene dokaze postupajući po traženju nadležnog pravosudnog tijela Republike Hrvatske na temelju izdanog EIN-a i putem međunarodne pravne pomoći izvršile prijenos tih dokaza državnom odvjetništvu u Republici Hrvatskoj, to sudovi Republike Hrvatske nisu ovlašteni ispitivati je li u konkretnom slučaju postojala osnovana sumnja kao temeljna pretpostavka za valjanost provođenja navedene radnje, niti same sudske naloge kojima su navedene radnje odobrene jer se to pitanje može utvrđivati samo pred nacionalnim sudom države članice Europske unije odnosno SAD-a, u kojima su dokazi i pribavljeni. Dakle, radilo se o kaznenim djelima koje po hrvatskom kaznenopravnom sustavu ulazi u katalog djela iz čl. 334. ZKP/08 u odnosu na koje je moguće primijeniti dokazne radnje iz čl. 332. ZKP/08.

9.1. Predmetni podaci koji su se već od ranije nalazili u posjedu tijela izvršenja stranih država i prijenos tih dokaza izvršen je na temelju prava Europske unije, prvenstveno Direktive 2014/41 EU Europskog parlamenta i vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL. L 130, 1.5.2014, p. 1-36), i Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima („Narodne novine“ broj 178/2004.), te na temelju članka 23., članka 25. stavak 1. i članka 27. Europske Konvencije o kibernetičkom kriminalu iz 2001., stoga se ne radi o situaciji kada je potreban nalog suca istrage prema odredbama ZKP/08 za provođenje posebnih dokaznih radnji jer se nije radilo o situaciji da bi nadležna tijela stranih država provela kaznenu istragu na području Republike Hrvatske, već su tijela kaznenog progona Republike Hrvatske na području Republike Hrvatske otvorila kaznenu istragu na temelju onih podataka koja su im nadležna tijela stranih država dostavila u okviru pružanja međunarodne pravne pomoći pa je irelevantna činjenica bi li slično prikupljanje podataka bilo moguće u okviru hrvatskog kaznenog prava, te su navedeni dokazi temeljem izdanog EIN-a samo dostavljeni državnom odvjetniku (članak 335. stavak 6. ZKP/08.). U svezi naprijed navedenog ukazuje se i na odredbu čl. 1. st. 1. Direktive 2014/41EU kojom je propisano da se europski istražni nalog može izdati radi izvršenja jedne ili nekoliko posebnih istražnih radnji u drugoj državi članici, ali da se europski istražni nalog također može izdati i za pribavljanje dokaza koji su već u posjedu nadležnih tijela države članice izvršiteljice.

10. No zakonitost pribavljanja komunikacije ostvarene korištenjem kriptiranih mobitela putem servera internetskih platformi Sky ECC i ANOM, te dešifriranje i prijenos ovakvog materijala se može razmatrati s aspekta prava na obranu i prava na nepovredivost osobnog i obiteljskog života (prava na privatnost), dakle u kontekstu članka 10. stavka 2. točke 2. ZKP/08. U tom smislu prava obrane sadržana su pravu na pravično suđenje, zajamčenim člankom 29. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14., dalje Ustav) i članku 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. - pročišćeni tekst, 8/99. - ispravak, 14/02.,

1/06. i 13/17.; dalje Konvencija). Iako članak 6. Konvencije ne postavlja nikakva pravila o dopuštenosti dokaza, Europski sud za ljudska prava (dalje ESLJP) je u svojim odlukama zauzeo stav da ocjena pravičnosti postupka uključuje i ispitivanje načina na koji su dokazi pribavljeni odnosno uporabljeni (Lisica protiv Hrvatske, § 59), a u okviru toga se razmatra pitanje je li dokaz pribavljen povredom nekog konvencijskog prava, pri čemu samo iskazi pribavljeni zlostavljanjem, protivno zabrani iz članka 3. Konvencije (o čemu ovdje evidentno nije riječ) automatski dovode do povrede članka 6. Konvencije (Jalloh protiv Njemačke, § 105). U protivnom se nastavlja s provođenjem testa (Bykov protiv Rusije, veliko vijeće § 90, Bašić protiv Hrvatske § 43-48) te se razmatra kvaliteta dokaza (pouzdanost i točnost), važnost dokaza i poštivanje prava obrane (je li okrivljeniku pružena prilika osporiti vjerodostojnost dokaza i usprotiviti se njegovoj uporabi) dakle, je li ostvareno načelo „jednakosti oružja“ kao važne sastavnice prava na pravično suđenje, koje se sagledava u odnosu na cjelokupan postupak koji, bude li optužnica potvrđena uključuje i suđenje, a koju metodologiju u svojim odlukama koristi i Ustavni sud Republike Hrvatske.

10.1. Osim toga, i Sud Europske unije u predmetu C-670/22 (EncroChat) od 30. travnja 2024. je tumačio odredbe tumačio Direktive 2014/41/EU o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima te zauzeo stav vezan uz pitanje je li pojedini dokaz pribavljen protivno pravu Unije i posljedično tome, je li potrebno njegovo izdvajanje. Tako je tumačeći članak 14. stavak 7. Direktive o EIN-u jasno istakao da dokaze pribavljene nezakonito izdanim europskim istražnim nalogom treba izdvojiti ako se okrivljenik ne može učinkovito o njima očitovati, a oni mogu imati odlučujući utjecaj na ocjenu činjenica, što uključuje postupak u cjelini, a ovdje treba navesti da u konkretnom slučaju obrana nije dovela u pitanje samu pravilnost i zakonitost izdavanja EIN-a od strane nadležnog državnog odvjetnika odnosno u postupku međunarodne pravne pomoći u okviru kojega je došlo do prijenosa dokaza koji su bili u posjedu nadležnih tijela kaznenog progona u naprijed navedenim državama.

10.1. Što se tiče navoda da se u konkretnom slučaju radilo o masovnom presretanju i nadzoru razgovora sa kriptiranih platformi i povredom prava na pravičan postupak, što je suprotno javnom poretku Republike Hrvatske, tu tezu o masovnom nadzoru treba dovesti u vezu s činjenicom da su predmetne specijalizirane telefone za internetske platforme SkyEcc i ANOM zbog mogućnosti potpune zaštite tajnosti podataka vezane uz identitet korisnika i sadržaja kriptiranih poruka, kao prikladan alat globalno koristile upravo osobe iz kruga organiziranog odnosno najozbiljnijeg kriminaliteta diljem svijeta kako bi ostvarili svoje kriminalne aktivnosti i probitke. Za njihovu komunikaciju bio je nužan upravo ovakav kriptirani komunikacijski sustav za kojim su i posegnuli, pa je stoga naravno recipročno postojala i potreba za žurnom istragom takvih kaznenih djela. U tom kontekstu izneseni prigovor masovnosti koji se protivi javnom poretku i demokratskim standardima na koji se pozivaju upravo oni koji taj javni poredak istodobno vrlo ozbiljno ugrožavaju činjenjem teških i za društvo opasnih kaznenih djela, gubi svoj stvarni smisao o čemu govori i tumačenje presude Suda europske unije sadržano u presudi Encrochat, prema kojem članak 6. stavak 1. točku (b) Direktive o EIN-u treba tumačiti na način da mu se ne protivi to da javni tužitelj donese EIN radi prosljeđivanja dokaza koji su već u posjedu nadležnih tijela države izvršiteljice ako su ti dokazi pribavljeni time što su ta tijela na državnom području izdateljice presrela telekomunikacije svih korisnika mobilnih telefona pomoću kojih je, zahvaljujući posebnom računalnom programu, moguća šifrirana komunikacija end-to-end, pod uvjetom da se takvom komunikacijom poštuju svi uvjeti koji su pravom države

izdavateljice predviđeni za prosljeđivanje takvih dokaza u potpunoj unutarnjoj situaciji u toj državi.

10.2. Komunikacija između pripadnika zločinačkih udruženja i počinitelja teških kaznenih djela koja se odnosi na njihove zločinačke aktivnosti nipošto ne može i ne smije predstavljati sferu njihovih temeljnih prava. Nedvojbeno je, a obzirom na prirodu radnje, da su na ovaj način, a nakon pronalaska ključa za dešifriranje „ulovljenih“ računalnih podataka, tijela progona u Republici Francuskoj i SAD zadirala u temeljna ljudska prava onih osoba čiju su komunikaciju utvrdili, koje su i dalje identificirane samo PIN oznakom i to u pravo na privatnost i pravo na nesmetano privatno komuniciranje. Međutim, pravo na privatnost je relativno, a ne apsolutno pravo. U prvom redu ograničenje tog prava se odnosi na potrebu zaštite društvene zajednice i dužnost države da otkrije i progoni počinitelje najtežih oblika kaznenih djela sve u cilju zaštite ostalih građana i njihovog prava na zdravlje, život, sigurnost i slobodu a klauzulu javnog poretka treba promatrati u kontekstu prava i obveza država članica Europske unije čija je jedna od temeljnih vrijednosti poštivanje ljudskih prava koje je podložno kontroli Vijeća (članci 2. i 7. Ugovora o Europskoj uniji) i u kojoj je obveza poštivanja temeljnih prava i sloboda definirana Poveljom o temeljnim pravima Europske unije u skladu s Konvencijom. U tom kontekstu i odredbe hrvatskog procesnog prava propisuju situacije i radnje koje su dopuštene, a kojima se zadire u određena temeljna ljudska prava sve radi probitaka društva u otkrivanju i sprečavanju teških kaznenih djela provođenjem posebnih dokaznih radnji, na način i pod uvjetima kako to zakon propisuje, kojima se privremeno ograničavaju određena ustavna prava građana, kada postoji osnov sumnje, između ostalog i na učin kaznenog djela sprječavanja dokazivanja u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. stavka 1. točke 3. u vezi s člankom 306. stavkom 1. KZ/11. i kada se izvidi ne bi mogli provesti na drugačiji način.

10.3. Kao jedna od posebnih dokaznih radnji je u članku 332. stavku 1. točki 2. ZKP/08. propisano presretanje, prikupljanje i snimanje računalnih podataka, a koja dokazna radnja u svojoj biti ne odstupa od radnji koje je naložio francuski sud. Navedena je radnja i po hrvatskom procesnom pravu mogla biti naložena u situaciji kada se ne raspolaže s podacima o identitetu počinitelja kaznenih djela, ako na temelju, do tada, pribavljenih podataka postoji osnov sumnje da su osobe čiji identitet u trenutku izdavanja naloga nije bio poznat na neki od načina sudjelovale u kataloškom kaznenom djelu i u situaciji kada se ti izvidi ne bi mogli provesti na drugačiji način odnosno bez nerazmjernih teškoća. Tada bi takva radnja i prema pravu RH mogla biti naložena upravo u odnosu na poslužitelja, server – računalni sustav.

10.3. Prema čl. 8. st. 1. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama svaka osoba ima pravo na poštovanje njenog privatnog i obiteljskog života, doma i dopisivanja te da se javna vlast ne miješa u ostvarenje tog prava. Međutim, s druge strane, čl. 8. st. 2. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama dozvoljava ovakvo miješanje ukoliko je isto predviđeno zakonom i ukoliko je to neophodno u demokratskom društvu u interesu nacionalne sigurnosti, gospodarske dobrobiti zemlje, sprječavanje nereda ili sprječavanje zločina, zaštite zdravlja i morala te zaštite prava i sloboda drugih. Dakle, i Europska konvencija o ljudskim pravima i temeljnim slobodama dozvoljava uplitanje u pravo privatnosti dopisivanja. Osim toga, čl. 16. Ustava Republike Hrvatske propisuje ograničavanje sloboda i prava da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje, dok čl. 36.

st. 2. Ustava Republike Hrvatske propisuje ograničenje slobode i tajnosti dopisivanja ukoliko je to nužno za zaštitu sigurnosti države ili provedbu kaznenog postupka. U tom smislu valja ukazati i na stajalište Europskog suda za ljudska prava upravo u pogledu nadzora komunikacija i telefonskih razgovora (presude Halford protiv Ujedinjenog Kraljevstva, st. 44. i Malone protiv Ujedinjenog Kraljevstva, st. 64.) prema kojem povreda prava na privatnost izostaje u situaciji ako je miješanje države u pravo pojedinca utemeljeno na zakonu, ako takvo miješanje služi legitimnom cilju (od kojih je jedan i borba protiv zločina) i ako je ono nužno u demokratskom društvu.

10.4. Svrha korištenja predmetnih platformi bila je prepuštena isključivo odluci korisnika, te je Sky ECC i ANOM svojim korisnicima jamčio potpunu zaštitu privatnosti, kako sadržaja poruka koje su razmjenjivali, budući da su poruke bile šifrirane korištenjem metode End-to-End (od kraja do kraja) te su ih mogli čitati samo pošiljatelj i primatelj, kao i zaštitu njihova identiteta jer je svaki korisnik prilikom registracije na platformi dobivao jedinstvenu oznaku odnosno PIN, s tim da je jedna osoba mogla koristiti isti PIN s različitim korisničkim imenima. Ključevi za šifriranje su se generirali i pohranjivali na uređaju korisnika, a ne na serveru, a u slučaju nasilnog pristupa u aplikaciju i opetovanog pokušaja unosa lozinke, bilo je moguće brisanje sadržaja. Mobilni uređaj u kojemu je bila instalirana aplikacija Sky ECC nije nalazio u redovnoj trgovačkoj ponudi već se mogao nabaviti samo u neposredno dogovorenom kontaktu s ovlaštenim preprodavateljem, koja kupnja se nije registrirala, a za rad aplikacije nije bila potrebna adresa e-pošte korisnika, ili njegov telefonski broj, niti bilo koji drugi osobni podatak.

10.11. Vezano za način funkcioniranja platforme za kriptiranu komunikaciju ANOM, uređaji ANOM su također imali tzv. End-to-End enkripciju, a svaki korisnik ANOM-a je nakon primitka uređaja dobio jedinstvenu "Jabber identifikaciju" (JID) koja se ne može mijenjati a što se tiče komunikacije koje su bile pohranjene na spomenutim serverima, za istaći je da iz ničega ne proizlazi da bi lokacijski podaci u odnosu na ove komunikacije bili mijenjani odnosno da bi bilo zadirano u sadržaj komunikacija (poruka), pa u konkretnom slučaju ne bi bilo povrijeđeno niti pravilo iz čl. 6. Europske konvencije o ljudskim pravima na pošteno suđenje. Nakon instaliranja aplikacije ANOM na mobilni telefon moglo se komunicirati isključivo sa drugim korisnicima iste aplikacije, a na mobilnim telefonima nije bilo moguće voditi druge telefonske razgovore niti slati poruke preko Interneta, pa je komuniciranje putem takvih telefona bilo ograničeno samo na druge korisnike iste aplikacije za kriptiranu komunikaciju ANOM. Ovi kriptirani uređaji prodavani su između članova zločinačkih organizacija kao novi, visoko razvijeni uređaji koje tijela kaznenog progona ne mogu "probiti" i nisu bili na raspolaganju javnosti putem uobičajenih distribucijskih mreža u slobodnoj prodaji, a i cijena takvog uređaja bila je znatno viša od uobičajene cijene usporedivog "nekriptiranog" mobilnog uređaja. Sama činjenica da su ovi komunikacijski sustavi bili na raspolaganju ograničenoj ciljanoj skupini koja je zahtijevala posebne, specijalizirane telefone za korištenje tim sustavom nipošto ne predstavlja izazivanje počinjenja kaznenog djela, pri čemu je nužno navesti da informacije dobivene putem platformi za kriptiranu komunikaciju SkyEcc i Anom pokazuju da su se ovakvi posebni, specijalizirani telefoni kupovali upravo radi komunikacije u cilju obavljanja zločinačkih aktivnosti, a ne za privatnu komunikaciju koja bi se odnosila na njihov privatni i obiteljski život.

10.12. Kaznena djela koja bi bila počinjena korištenjem platformi za kriptiranu komunikaciju SkyEcc i Anom bila bi počinjena bez ikakvog doprinosa bilo kojeg tijela,

bilo koje države, već isključivo djelovanjem korisnika ovih platformi, stoga se nije radilo o masovnom nadzoru neodređenog broja ljudi jer navedene platforme nisu predstavljale tradicionalnog pružatelja telekomunikacijskih usluga koji upravlja mrežnom infrastrukturom već se radilo o interpersonalnoj tajnoj i visoko zaštićenoj komunikacijskoj mreži, ograničene mogućnosti uporabe samo na određene korisnike, za koje je u Republici Francuskoj nalog izdan prema pružatelju usluge smještaja informacija korisnika Sky ECC aplikacije, dok je u SAD-u FBI u sklopu akcije Trojanski štiti preuzeo kontrolu nad platformom Anom zbog postojanja osnovane sumnje da osobe protiv kojih se vodi istraga te iste aplikaciju koriste radi bavljenja organiziranom kriminalnom aktivnošću, koju aktivnost im je to tehničko rješenje olakšalo i omogućavalo, stoga se ne može govoriti o tome da se nadzor komunikacije posredstvom ovih platformi vršio bez ikakvih osnovane sumnje.

10.13. Također uzimajući u obzir način na koji su preneseni presretani podaci aplikacije ANOM, da se radilo o međunarodnoj razmjeni podataka i uporabi EIN-a, ukazivanje na nepostojanje dokaza iz kojih bi proizlazilo da je prijenos osobnih podataka okrivljenika u treću državu bio nužan za ostvarenje ciljeva kaznenog postupka, niti zašto se isti cilj nije mogao postići na drugi način, uz manje zadiranje u prava okrivljenika, uz naprijed izneseno nije osnovan, niti u okolnostima konkretnog slučaja predstavlja povredu prava obrane koja bi se u ovoj fazi postupka trebala sankcionirati nezakonitošću ovih dokaza. Valja pri tome ponoviti da će ukoliko optužnica bude potvrđena, svi ovi dokazi biti razmatrani s aspekta njihove pouzdanosti i istinitosti, te će okrivljenici moći i problematizirati isto i ukazivati i kontradiktorno osporavati njihovu dokaznu snagu, a povreda prava na pravičnost postupka ocjenjivati će se u sagledavanju kaznenog postupka u cjelini.

11. U odnosu na navode da nadležno pravosudno tijelo Republike Hrvatske, suprotno odredbama Direktive (članak 31.), nakon izvršenog presretanja nije bilo obaviješteno o provođenju nadzora zbog čega se obrana ne može učinkovito očitovati o tim dokazima, treba navesti da niti ta okolnost u konkretnom slučaju nije odlučna budući jer su francuska tijela u konkretnom slučaju postupala prema poslužitelju, odnosno serveru na kojem su se nalazili računalni podaci kriptirane komunikacije a ne u odnosu na konkretne osobe jer nije bilo moguće utvrditi tko su osobe koje se nalaze iza pojedine PIN oznake (koja je bila jedini identifikacijski podatak korisnika Sky ECC-a), čiji su državljani i gdje se nalaze u trenutku poduzimanja radnje prema serveru. Obzirom da Republika Francuska nije imala saznanja da se presreću komunikacije subjekta koji se nalazi na teritoriju Republike Hrvatske i da subjekt nije bio identificiran, niti je Republika Francuska imala saznanja da se isti nalazi na teritoriju Republike Hrvatske, bilo je nemoguće u konkretnom slučaju primijeniti članak 31. Direktive o EIN-u (o čemu se očitovao Sud EU u presudi EncroChat).

11.1. Što se tiče saznanja o postojanju platforme za kriptiranu komunikaciju ANOM, redarstvena tijela Republike Hrvatske su ih primila putem međunarodne policijske suradnje kao zakonitog i uobičajenog načina razmjene informacija između policijskih agencija, nakon čega je policijskim službenicima omogućen pristup prikupljenim računalnim podacima za potrebe provođenja kriminalističkih istraživanja.

11.2. Isto tako, iz podataka u spisu predmeta jasno proizlazi da su u odnosu na konkretne PIN brojeve, za koje je hrvatska policija izvidima i istraživanjem utvrdila da je riječ o onima kojima su se koristili okrivljenici, iz podatkovnog jezera (eng. „data

lake“) u cjelovitom obliku preneseni svi računalni podaci na medij kojim se ne može manipulirati. Prigovori obrane kojima se problematizira vjerodostojnost i cjelovitost (istinitost, pouzdanost, sljedivost, autentičnost, tehnički način identifikacije) dokaza prenesenih EIN-om i putem međunarodne pravne pomoći nisu relevantni za ovaj stadij postupka pred optužnim vijećem, jer je ocjenu vjerodostojnosti (istinitosti i pouzdanosti) po prirodi stvari moguće donijeti tek u meritornoj odluci nakon provedene rasprave.

12. Slijedom svega naprijed navedenog, prigovori da bi se u konkretnom slučaju radilo o nezakonitom, neovlaštenom i prema ZKP/08 nedopuštenom masovnom presretanju telekomunikacija nije utemeljen jer se radi se o dokaznom materijalu pribavljenom putem međunarodne pravne pomoći i EIN, pri čemu već iz navedenog načina prikupljanja, poštivanjem načela uzajamnog priznanja odluka, pa i načela povjerenja, proizlazi da u konkretnom slučaju nije došlo do povrede prava obrane, odnosno prava na pravično suđenje i niti se radi o nezakonitim dokazima u okviru odredbe članka 10. stavka 2. ZKP/08.

12.1. Obrane okrivljenika Mihaela Baruna i Mate Šukera ne specificiraju zbog čega traže izdvajanje pojedinog u popisu dokaza naznačenog dokaza, već prijedloge temelje na problematiziranju radnji izvršenih u francuskoj istrazi vezano uz dokaze ekstrahirane sa servera internetske platforme/aplikacije Sky ECC pribavljene putem EIN-a, odnosno dokaze pribavljene putem međunarodne pravne pomoći sa servera ANOM, dok obrane okrivljenih Tončija Barišića i Josipa Čubelića predlažu izdvajanje kao nezakonitih i drugih dokaza koji su specificirani u izreci rješenja pod točkom I.

12.2. Naime, radi se o izvješćima policije o identifikaciji korisnika PIN kodova (dokazi pod brojem 47., 81., 93., 101., 104., 116., 117., 118.) i s tim u vezi priložene dokumentacije (komparacija fotografija sa podacima na osobnim iskaznicama, uvidu u MUP-ovu evidenciju počinitelja prekršaja, evidenciju legitimiranih osoba, analizu lokacija sa geografskim ispisom prikaza lokacija, uvida u evidenciju registriranih vozila označenih kao dokazi pod brojem 65., 87., 91., 92., 112., 113., 114., 115., 123.), a koje su u smislu operativnog rada policijskih službenika sastavili policijski službenici u svezi svog postupanja u predmetnom kaznenom slučaju, sukladno poslovima i ovlastima koje policijski službenik ima prema zakonu te se ne radi o dokazima koje bi trebalo izdvojiti kao nezakonite.

12.3. Što se tiče ispisa komunikacije sa servera Sky ECC (dokazi pod brojem 124., 125., 126., 127. i 128.) ista je dobivena dostavljanjem postojećih dokaza prethodno prenesenih i dostupnih na poslužitelju – serveru Sky ECC u skladu s francuskim nacionalnim zakonom a koja predstavlja samo resume dokumentacije u spisu korištene za potrebe individualizacije i identifikacije korisnika svakog SkyECC telefona, te su pribavljeni u skladu s temeljnim jamstvima, postulatima i standardima, sukladno Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i sloboda, Ustavu Republike Hrvatske, kao i odredbama ZKP/08, pa se ni tu ne radi o dokazima proizašlim iz nezakonitih dokaza.

13. S obzirom da je ovim rješenjem u dijelu kojim se obrazlaže zbog čega dokazi pribavljeni u istrazi koju je provodila Republika Francuska i koji su na traženje tijela RH uz EIN- dostavljeni na temelju pravosudne suradnje između država članica EU odnosno putem međunarodne pravne pomoći nisu nezakoniti, to nije osnovan ni prijedlog obrana za izdvajanje tih ostalih dokaza, zbog čega je i u tom dijelu prijedlog obrana za izdvajanje, po ocjeni ovog vijeća, trebalo odbiti kao neosnovan.

14. Kako je pitanje zakonitosti dokaza koji se odnose na komunikaciju okrivljenika putem servera za kriptiranu komunikaciju Sky ECC i Anom, već u više navrata bilo predmetom razmatranja pred nadležnim sudovima u Republici Hrvatskoj, pa tako i pred Županijskim sudom u Splitu, koji su rješenjima odbili kao neosnovane prijedloge obrane okrivljenika da se iz spisa predmeta kao nezakoniti izdvoje dokazi koji se odnose na komunikaciju okrivljenika putem servera za kriptirane komunikacije Sky ECC i ANOM koje odluke je Visoki kazneni sud Republike Hrvatske potvrdio, dakle riječ je o zakonito pribavljenim dokazima koji se mogu koristiti u kaznenim postupcima pred nadležnim tijelima Republike Hrvatske, stoga optužno vijeće prema čl. 351. stavak 3. ZKP/08 strankama nije dopustilo podnošenje posebne žalbe u odnosu na navedeno.

14.1. Time okrivljenici ni na koji način nisu stavljeni u položaj da su bez razumne mogućnosti u postupku pred sudom braniti svoja prava pod uvjetima koji bi ih stavili u položaj očite neravnopravnosti u odnosu na protivnu stranku i ovakvim postupanjem u ovoj fazi nekontradiktornog postupka nisu povrijeđena prava obrane, dok će nastavno okrivljenici svoja prava na osporavanje kako zakonitosti, tako i cjelovitosti te vjerodostojnosti i dokazne snage navedenih dokaza moći osporavati i u sljedećoj fazi postupka.

U odnosu na odnosu na osnovanost optužnice

15. Nakon pregleda spisa, imajući u vidu navode iz optužnice, kao i navode iz odgovora na optužnicu, ocjenjujući dokaznu građu na kojoj se temelji optužnica, bez ulaženja u vrijednosnu ocjenu iste i prihvatljivosti dokazne snage predloženih dokaza, vijeće smatra da postoji relevantan stupanj osnovane sumnje da su okrivljenici Mihael Barun, Mate Šuker, Tonči Barišić, Josip Čubelić i Tomislav Šoljić počinili kazneno djelo sprječavanja dokazivanja u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. stavka 1. točki 3. u svezi s člankom 306. stavkom 1. te člankom 52. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 329. stavku 1. točki 3. u svezi s člankom 52. stavkom 5. Kaznenog zakona, dok je okrivljeni Jozo Čabraja počinio kazneno djelo davanja lažnog iskaza iz članka 305. stavak 1. u svezi s člankom 52. Kaznenog zakona.

15.1. Osnovana sumnja da bi okrivljenici počinila kaznena djela koja im se stavljaju na teret proizlazi iz dokazne građe iz predmeta broj K-9/21, posebice pet zapisnika o ispitivanju svjedoka-oštećenika-žrtve Joze Čabraje, i to u ŽDO u Splitu broj: Kis-DO-41/2020 od 18. lipnja 2020. (list 49-53), 11. kolovoza 2020. (list 54-59) i od 2. prosinca 2020. (list 65-67), te kasnijih iskaza sa rasprava održanih pred Županijskim sudom u Splitu broj: K-9/21 od 3. svibnja 2021. (list 129-133) i u istom predmetu pod brojem K-19/202 od 12. ožujka 2024. (list 332-339), ovjerene Izjave Joze Čabraje sačinjene 22. prosinca 2021. te izjave Tomislava Šoljića od 10. siječnja 2022. (list 231-234) koje su priložene uz žalbu na presudu, dopisa Zatvora u Splitu, Klasa: 7053-01/24-01/725, Ur.broj: 514-10-06-10-03/1-24-02 od 18. travnja 2024., s podacima za Matu Šukera i Duju Pivčevića (list 426), Izvješće PU splitsko-dalmatinske, SKP, Službe organiziranog kriminaliteta, Ur.broj: 511-12-11-24-6 od 18. rujna 2024. u svezi boravka Mate Šukera i Duje Pivčevića u Zatvoru Split (list 427), dopisa Zatvora u Splitu, Klasa: 730-02/20-10/1063, Ur.broj: 514-08-04-10-20-01 od 28. prosinca 2020. u svezi mobilnog uređaja pronađenog u sobi u kojoj boravi Mate Šuker sa fotografijom (list 428-429), te ostale dokumentacije, kao i sadržaji kriptirane komunikacije ostvarene putem mrežnih

platformi SKYECC i ANOM koje su koristili okrivljeni Mate Šuker dok se nalazio u istražnom zatvoru u Zatvoru u Splitu, okrivljeni Mihael Barun, okrivljeni Josip Čubelić i okrivljeni Tonči Barišić, ali i neke NN osobe, upućuju na osnovanu sumnju da su se okrivljenici još od stadija istrage u predmetu Županijskog državnog odvjetništva u Splitu, broj Kis-DO-41/2020 dogovarali oko strategije obrane okrivljenika u kaznenom postupku pod poslovnim brojem K-9/21 (kasnije K-19/2022) s ciljem da navedu na davanje lažnog iskaza oštećenika u tom postupku Jozu Čabraju, te tako spriječe i otežaju dokazivanje, kojem su obećali, nudili i dali dar, dok je okrivljeni Jozo Čabraja u navedenom postupku dao lažni iskaz.

15.2. Navodi iz odgovora na optužnicu su u stvari činjenične prirode i odnose se na ocjenu prikupljenih dokaza, što će biti predmet odlučivanja i ocjene raspravnog vijeća nakon što provede raspravu i izvede sve dokaze, nakon čega će donijeti odluku jesu li okrivljenici počinili predmetna kaznena djela na način kako im se to optužnicom stavlja na teret ili ne, te na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odluku o eventualnoj krivnji optuženika.

16. S druge strane, po ocjeni ovog vijeća, nema ni takvog proturječja između prikupljenih dokaza koji bi bilo očito takvo da bi na raspravi bilo nemoguće izricanje osuđujuće presude, radi čega nije bilo mjesta obustavi kaznenog postupka i odbacivanja optužnice u smislu članka 355. stavak 1. točka 4. ZKP/08, a također nema nedostataka predviđenih u čl. 356. ZKP/08 za vraćanje optužnice državnom odvjetniku, pa je optužno vijeće odlučilo kao u izreci ovog rješenja.

U odnosu na suđenje u odsutnosti

17. Nakon što je vijeće odlučilo o osnovanosti optužnice USKOK-a broj KO-US-24/2025 od 20. svibnja 2025, trebalo je odlučiti o prijedlogu USKOK-a da se okrivljenom Tomislavu Šoljiću sudi u odsutnosti na temelju članka 402. stavak 3. ZKP/08 zbog počinjenja kaznenog djela iz članka 329. stavka 1. točki 3. u svezi s člankom 306. stavkom 1. te člankom 52. Kaznenog zakona.

17.1. Po dostavljanju optužnice na odgovor, okrivljeni Tomislav Šoljić ni njegov branitelj Milko Križanović nisu dostavili odgovor na optužnicu niti su se očitovali na navedeni prijedlog i argumentaciju tužitelja da se istome sudi u odsutnosti.

18. Nakon pregleda spisa, optužno vijeće ocjenjuje da je osnovan prijedlog USKOK-a da se okrivljenom Tomislavu Šoljiću sudi u odsutnosti.

18.1. Suđenje u odsutnosti predstavlja iznimku od pravila za koju moraju biti ostvarene zakonom propisane pretpostavke, pa je tako člankom 402. stavak 3. ZKP/08 propisano da se optuženiku može suditi u odsutnosti ako postoje osobito važni razlozi da mu se sudi, a nije moguće suđenje u stranoj državi ili nije moguće izručenje ili je optuženik u bijegu ili nije dostižan državnim tijelima.

18.2. Okrivljeni Tomislav Šoljić u ovom kaznenom postupku nije ispitan tijekom istrage jer je bio nedostupan tijelu kaznenog progona Republike Hrvatske, te je protiv njega rješenjem Županijskog suda u Splitu broj Kir-Us-94/2024 od 1. listopada 2024. (list 2018-2021) određen istražni zatvor iz zakonske osnove članka 123. stavka 1. točke 1. i 3. ZKP/08, a po određivanju kojeg istražnog zatvora su nad njim izdane tuzemna i međunarodna tjeratica (list 2089-2090, 2094-2095), kao i europski uhidbeni nalog dana

9. listopada 2024. (list 2079-2085) temeljem kojih je u Schengenskom informacijskom sustavu raspisano Upozorenje-međunarodna potraga i u Interpolovoj bazi podataka raspisana međunarodna potraga s mjerom „uhititi“ tj. crvena tjeratica. Niti jedno od ovih sredstava nije rezultiralo lociranjem i njegovim uhićenjem do danas, iako ima saznanja da je postupak protiv njega u tijeku.

18.3. Osim toga, okrivljenom Tomislavu Šoljiću je zbog njegove nedostupnosti u predmetu K-9/2021 (kasnije K-19/2022) određen istražni zatvor rješenjem Županijskog suda u Splitu broj Kir-1289/2020 od 26. studenog 2020., u kojem postupku mu je nakon podnošenja optužnice sudu, rješenjem optužnog vijeća istog suda pod brojem Kov-36/2020 od 12. veljače 2021. određeno suđenje u odsutnosti zbog kaznenih djela iz članka 111. točka 4. KZ/11 i kaznenog djela iz članka 110. u svezi s člankom 34. KZ/11 po optužnici Županijskog državnog odvjetništva u Splitu broj KO-DO-165/2020, u kojem postupku je isti i osuđen u odsutnosti.

18.4. Poduzete su sve mjere i radnje kako bi se osigurala nazočnost navedenog okrivljenika, no nije se uspjelo utvrditi njegovo trenutno boravište niti gdje se nalazi, iz kojih razloga nije moguće zahtijevati niti da im se sudi u nekoj stranoj državi.

18.5. Imajući u vidu da se ovaj kazneni postupak vodi protiv šest okrivljenika, a okrivljeni Tomislav Šoljić se od 2020. i krije, te je i dalje nedostupan pravosudnim tijelima, te stoga cijeneći činjenični opis kaznenog djela i načelo jedinstva dokaza za sve okrivljenike, vodeći računa o ustavnom i konvencijskom pravu svih okrivljenika da sud u razumnom roku ispita njihov slučaj i odluči o kaznenoj odgovornosti istih, načelo ekonomičnosti, te uzimajući u obzir posljedice nastupile počinjenjem kaznenih djela, a posebno težinu kaznenih djela koja se okrivljenicima stavljaju na teret, ostvareni su osobito važni razlozi za suđenje u odsutnosti navedenom okrivljeniku.

18.6. S obzirom da je okrivljeni Tomislav Šoljić nedostupan državnim tijelima Republike Hrvatske, a kako postoje osobito važni razlozi da mu se sudi iako nije prisutan, ispunjene su sve zakonske pretpostavke iz članka 402.stavak 3. ZKP/08 za suđenje u odsutnosti navedenom okrivljeniku.

18.7. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci pod točkom III. rješenja.

U Splitu 12. lipnja 2026.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Tea Budimlić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv rješenja u pod točkom I. nije dopuštena posebna žalba (članak 351. stavak 3. ZKP/08), dok protiv rješenja pod točkom II. nije dopuštena žalba.

U odnosu na rješenje pod točkom III. može s podnijeti žalba u roku od tri dana od primitka pisanog otppravka istog. Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka ovom sudu, a o njoj odlučuje Visoki kazneni sud Republike Hrvatske.

DNA:

- USKOK

- okrivljenicima Mihael Barun, Mate Šuker, Tonći Barišić, Josip Čubelić, Tomislav Šoljić (e-oglasna ploča) i Jozo Čabraja
- braniteljima okrivljenika
- u spis
- pisarnica za OSKOK (sa spisom)

Broj zapisa: **9-3088a-9b778**

Kontrolni broj: **0d529-20a8b-088ef**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.